

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Germanica

Châteillon, Sébastien

[S.l.], 1558

Capvt XXXIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54866](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54866)

T H E O L O G I A

ab eaq; amatur vita Christi, & quicquid rationis, ordinis, & omnium virtutum propriū est. In hac, inquam, vita perit omnis ipsitas, ego, meum, & similia: deniq; nihil in ea suspicitur aut quæritur, nisi bonum propter bonum, & vt bonum.

At vbi falsum lumen est, ibi nulla Christi & omnium virtutum cura habetur. Sed quòd naturæ accommodum & iucundum est, id quæritur & suspicitur: hinc existit falsa & inordinata libertas, vt cuiuscūq; rei securus & negligēs efficiatur homo. Est enim verū lumen, semen Dei ideoq; fert fructū Dei. falsum lumen, est semen diaboli: atq; vbi id feritur, ibi crescit etiam diaboli fructus & ipsemet diabolus. Hoc percipi intelligiq; potest in superius scriptis verbis & argumentis.

C A P V T X X X I X.

Quari possit, quis'nam sit, aut quid sit homo deificatus, siue diuinus. Adq; ego respondeo: Qui æterno siue diuino lumine illuminatus collustratusque est, & æterno siue diuino amore accensus, is est diuinus, siue deificatus homo: ac de hoc

hoc lumine antea nonnulla mentio facta est.

Verum sciendum est, lumen, siue scientiam, nihil esse, & ad nihil idoneam esse sine amore: id quod ex eo percipi potest, quod etiam si homo præclare sciat, quid virtus sit, aut vitium, nisi virtutem amat, non efficitur, aut est virtute præditus: sed omiſſa virtute, sequitur vitium. Sin virtutem suspicit, virtutem sequitur: facitq; amor, vt vitio sit inimicus: neq; solum vitiũ admittere aut committere nequeat, verũ etiam id odedit in cunctis hominibus. Quinetiam vsq; adeo virtutẽ amat, vt non committat, vt ea nõ fungatur, eamq; exerceat, sicubi potest: idq; nullam obmercedem, aut causam, nisi vt virtutem amet, estq; ei virtus ipsa præmium: quo quidem ita contentus est, vt virtutem cum nullo thesauro aut bono commutare velit. Hic est, aut efficitur, virtute præditus: & qui verè virtute præditus est, nollet totum hunc mundum mereri, vt virtutis expers redderetur: malletq; miseram mortem oppetere.

Eadem est etiã iustitiæ ratio. Ple-

T H E O L O G I A

rique homines satis sciunt, quid iustum sit, aut iniustum, neque tamen fiunt, aut sunt iusti: non enim amant iustitiam, ideoq; vitiū & iniustitiam exercēt. Quòd si iustitiam amarent, nihil possent iniustum facere: essent enim ita inimici infestiq; iniustitiæ, vt, si eam in quopiam homine perspicerent, libenter res magnas pati & facere vellēt, quò iniustitia extirparetur, & homo iustus efficeretur: mori q; mallēt, quàm vt iniustum quid facere vellent: atque hæc omnia nullam ob rem facerent, nisi amore iustitiæ: essetq; illis iustitia præmio, eosq; seipsa remuneraretur hic efficitur & est iustus homo, qui centies mori malit, quàm iniustè viuere.

Eadem est veritatis quoq; ratio. Quãuis multa sciat homo, quid verum sit aut falsum, siue mendax, nisi tamen veritatem amat, nõ est verax: si amat, accidit in eo, quod de iustitia dictum est.

De iustitia dicit Esaias cap. 59. *Ve, væ omnibus qui duplici spiritu præditi sunt: (hi sunt, qui externè boni videntur, internè pleni sunt mendacio) & in quorū ore inuenitur menda-*
da-

dacium Hinc intelligitur, scientiam cognitionemq; amoris expertē, nullius esse momenti. Idem intelligitur etiā in diabolo, qui malū & bonum, iustū et iniustū, et similia, scit atq; nouit: sed quia bonū, q̄ nouit, amore nō prosequitur, nō fit bonus: quod tamē fieret, si veritatē, aliaq; bona & virtutes quas nouit, amore prosequeretur. Illud quidem verum est: amorē, scientiamq; tradi oportet, & doceri: verūm nisi scientiā sequatur amor, nihil proficitur.

Eadem est Dei quoq;, & eorum quæ ad Deum pertinent, ratio: vt si quis homo magnam Dei, eiusq; naturæ cognitionem habeat: seq; etiam scire & intelligere putet, qd sit Deus nisi amore præditus est, non fiat diuinus, aut deificatus: sin adest verus amor, necesse sit, vt Deo adhereat homo: & omnia, quæ non sunt Deus, neq; ad Deum pertinent, relinquat, omnibusq; talibus rebus inimicus infestusq; sit, & ea contraria habeat, ægreq; ferat. Atq; hic amor sic hominem coniungit Deo, vt ab eo nunquam separetur.